

KRAMIK (4) *sb m*

a *pochylone*.

sg A krâmik (1). *♦ I* krâmiki(e)m (1). *♦ pl L* krâmikoch (2).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVII w.

*Dem. od „kram”, ‘budka z towarami, stragan’ (4) : sprâwił sobie kramik Vlifes/ máiąc w nim miecze/ robâtyny/ łuki/ czepce/ złoto/ iedwab/ y ine rzeczy pánieńskie y rycerskie/ łzedł przedâwâć między pánny *BielKron* 56v; *RejPos* 306; Więc co ich po łmâtruziach/ po kramikoch/ pod krzyżmi łiedzi/ Iedná z żelâzem/ druga s płotnem/ druga z bârchánem/ z leźzem/ z goźdzmi/ y z rozmâitemi przyprâwâmi/ á ktoby łie tego nápâmiętał *RejZwierc* 111v; *ModrzBaz* 123.*

MB